

Prvi sabah na Zemlji

Kada Adem Zemlji pa'nu,
Brez dženneta svog ostanu,
Mrak bijaše sve do kraja,
nigdje sunčevog treptaja.

Sa sto tuga i uzdaha
pita gdje je moja Hawa?!
Vesvesa ga prevarila,
Hawu crna noć sakrila.

Tad se sjeti otac Adem,
Pa na sedždu Rabbu pade. 2x
Diže podlaktice mlade,
pa kroz suze zborit' stade. 2x

Rabbi ja sam gr'ješan sade,
sihirbaz mi se prikrade.
Ako milost mi ne dadeš,
'vako ostat' ću bez nade.

I kad potlje tog sabaha,
potlje tobe, tog uzdaha.
Pomoli se sa Istoka
Sunce nježnog lica oka.

I na brdu Arefatu,
povijenu na rekjatu. 2x
Svoju milu Hawu viđe,
pa do njenih stopa priđe. 2x